

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **M. M.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 3. 2026, č. j. 17 A 156/2025-20,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Usnesením ze dne 11. 3. 2026, č. j. 17 A 156/2025-20, Městský soud v Praze v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 9. 2025, č. j. 10.01-000449/25-0002, rozhodl, že žalobce (stěžovatel) se neosvobozuje od soudních poplatků (výrok I.) a že návrh stěžovatele na ustanovení zástupce se zamítá (výrok II.), a současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve stanovené lhůtě (výrok III.).

[2] Dne 31. 3. 2026 doručil stěžovatel městskému soudu podání, v němž uvedl, že „*se odvolává*“ proti uvedenému usnesení městského soudu „*v plném rozsahu*“. Toto podání tedy Nejvyšší správní soud posoudil podle jeho obsahu jako kasační stížnost proti všem zmiňovaným výrokům usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 3. 2026, č. j. 17 A 156/2025-20.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti.

[4] Podle § 104 odst. 3 s. ř. s., ve znění účinném od 1. 1. 2026, „*[j]e kasační stížnost dále nepřipustná proti rozhodnutí, a) jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu, b) jímž se pouze upravuje vedení řízení, c) kterým bylo rozhodnuto o návrhu na přiznání odkladného účinku*

*nebo nařízení předběžného opatření, anebo proti jinému rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné, d) kterým bylo rozhodnuto o žádosti o osvobození od soudního poplatku nebo o povinnosti zaplatit soudní poplatek, e) kterým bylo rozhodnuto o návrhu na ustanovení zástupce“ (důraz doplněn).*

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve znění účinném od 1. 1. 2026, „[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle zákona nepřípustný“.

[6] Kasační stížnost stěžovatele je v rozsahu, v němž směřuje proti výrokům I. a II. usnesení městského soudu, nepřípustná dle § 104 odst. 3 písm. d) a e) s. ř. s., v aktuálním znění, neboť napadá rozhodnutí soudu o žádosti stěžovatele o osvobození od soudního poplatku (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2026, č. j. 5 As 68/2026-14; všechna zde zmiňovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)) a o jeho návrhu na ustanovení zástupce. O nepřípustnosti kasační stížnosti proti výrokům I. a II. usnesení městského soudu v něm byl ostatně stěžovatel správně poučen.

[7] V rozsahu, v němž kasační stížnost stěžovatele napadá výrok III. usnesení městského soudu, je tato kasační stížnost rovněž nepřípustná, a to podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., neboť, jak již v minulosti Nejvyšší správní soud dovodil ve svém usnesení ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005-47, publ. pod č. 973/2006 Sb. NSS, výzva soudu k zaplacení soudního poplatku má povahu rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.

[8] Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že městský soud v napadeném usnesení stěžovatele ohledně možnosti podání opravného prostředku proti jeho výroku III. poučil pouze o tom, že podle § 14 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, proti usnesením ve věcech poplatků vydaným soudy ve správním soudnictví není odvolání přípustné. To by ostatně bylo zřejmé i bez existence tohoto obsoletního ustanovení, neboť tento typ opravného prostředku proti rozhodnutím soudů ve správním soudnictví vůbec nepřichází v úvahu. Nic to však nevypovídá o případné přípustnosti kasační stížnosti proti takovému rozhodnutí správního soudu. Ani nedostatek poučení v napadeném usnesení v daném ohledu ovšem nemůže založit přípustnost kasační stížnosti stěžovatele proti jeho výroku III., tu by ostatně nemohlo založit ani případné nesprávné poučení, že je taková kasační stížnost přípustná (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004-36, publ. pod č. 737/2006 Sb. NSS, či usnesení ze dne 23. 3. 2022, č. j. 7 Azs 27/2022-27, ze dne 9. 12. 2024, č. j. 7 Azs 215/2024-47, a ze dne 8. 12. 2021, č. j. 3 Azs 331/2021-16).

[9] Nejvyšší správní soud tedy musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. za použití § 104 odst. 3 písm. b), d) a e) a § 120 s. ř. s., v aktuálním znění, odmítnout pro nepřípustnost, aniž se mohl zabývat její důvodností.

[10] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že stěžovatel nepodal kasační stížnost ani ve lhůtě stanovené v § 106 odst. 2 s. ř. s., avšak v situaci, kde je jeho kasační stížnost nepřípustná, by nemělo smysl se zabývat její včasností (srov. analogicky rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2008, č. j. 5 Afs 69/2007-64, jehož právní věty byly publikovány pod č. 2501/2012 Sb. NSS).

pokračování

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**Poučení:**

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 7. května 2026

JUDr. Jakub Camrda  
předseda senátu